

می‌کند.

با آشتب کردن دو خانواده اصلی قهرکننده سایر کسان و واپسیگان که از دو طرف با هم قهرمند به ترتیب با هم آشتب می‌کنند و گاهی اوقات مراسم آشتب کنان به صورت دسته جمعی و با حضور بزرگان دو طرف و در یک مجلس برگزار می‌شود. در ادامه‌ی آن نیز زنان و فرزندان دوطرف هم به تدریج با هم آشتب و رفع کدورت می‌کنند. با این مراسم مرحله تازه‌ای از همبستگی و ارتباطات اجتماعی آغاز یا تقویت می‌گردد.

شهادتین خواندن در گوش نوزاد
مردم مسلمان استان از هر قوم و طایفه‌ای که باشند، وقتی که نوزادشان متولد می‌شود فردی مؤمن و با ایمان، در گوش راست نوزاد اذان می‌خواند و در گوش چپ آن اقامه می‌گوید و سپس برای سلامتی نوزاد و عاقیت بخیری او دعا می‌کند هدف از این مراسم در اعتقاد مردم، مسلمان کردن نوزاد است که از پدر و مادر مسلمان متولد شده است. و به این مراسم «شهادتین خواندن»، و مسلمان کردن می‌گویند که در واقع مرحله تازه‌ای در زندگی معنوی کودک محسوب می‌شود.

است و مراسم حنابندان برگزار می‌گردد و پس از عروسی هم مراسم متعددی برگزار می‌شود مثل مراسم پانختی، مراسم مادر زن سلام، و مراسم پاکشا (دعوت شدن عروس و داماد به منزل بستگان و اقوام و هدیه دادن به آنها).

شب شش

در استان گلستان برای نوزاد تازه متولد شده مراسم شب شش و بعضی وقت‌ها شب ده می‌گیرند، یعنی شب ششم یا شب دهم، پس از تولد کودک، والدین طی مراسمی بستگان و دوستان نزدیک را برای صرف شام دعوت می‌کنند و جشن مختص‌تری هم می‌گیرند و مدعوین هر یک کادو و هدیه‌ای هم می‌آورند که به آن چشم روشنی می‌گویند.

کاچی دادن

زن زائو روز دهم پس از تولد نوزاد به اتفاق یکی از بستگان نزدیک به حمام می‌رود و پس از نظافت خود و نوزاد به منزل برمی‌گردد.

تعدادی از زنان وابسته و دوستان و همسایه‌های نزدیک از قبل دعوت می‌شوند و برایشان غذایی به نام کاچی متشکل از آرد، روغن، شکر و دارویی به نام «چله مار» می‌پزند و پس از تولد و پس از بازگشت زائو از حمام، کاچی بین مدعوین تقسیم می‌گردد. مدعوین می‌خورند و برای زن زائو آرزوی سلامتی می‌کنند و می‌گویند انشاء‌الله مکه و کربلا حمام بروی^۱

مرد ترکمن را رسم بر این است که چون ۶۳ ساله شد جشن بگیرد و این جشن به پاس بزرگداشت شصت و سه سال زندگی پیامبر گرامی اسلام(ص) است

عروسوی

مراسم عروسی در واقع مراسمی است که رسماً و علنًا ازدواج یک زن و مرد اعلام می‌شود. در استان گلستان مراسم عروسی مفصل‌ترین و بزرگ‌ترین و شادمانه‌ترین مراسم زندگی محسوب می‌گردد که خاطره آن تا پایان عمر فراموش نمی‌شود. در گذشته برخی از اقوام استان گلستان^۲ شبانه روز ساز و دُھل می‌زندند و جشن مفصل می‌گرفتند اما امروز این مراسم به یک شبانه روز کاهش یافته است. قبل از عروسی مراسم خواستگاری، بله برون، مراسم نامزدی یا نشان کردن که گاهی با صیغه کردن و عقد کردن همراه

وقتی کودک برای اولین بار دندان درمی‌آورد، مادر کودک غذایی می‌پزد که به آن دندانی می‌گویند. این غذا بین تعدادی از بستگان و همسایه‌ها توزیع می‌شود و آنها هر یک هدیه‌ای در ظرف غذای دندانی می‌گذارند که به آن «جا گذاشتن» می‌گویند.

دندانی دادن در واقع اعلام آغاز مرحله تکامل یافته‌تری از رشد و بزرگ شدن کودک است که موجب خوشحالی والدین و بستگان و دوستان می‌شود. البته این رسم در ترکمن صحرا بنام «بولاماق» مشهور می‌باشد.

پاورقی:

- ۱- معطوفی، اسدالله، ۱۳۷۶: صفحه ۲۰۵.
- ۲- ستوده، هدایت‌الله، ۱۳۷۸: صفحه ۶.
- ۳- مصاحبه با مطلعین محلی و استفاده از اطلاعات شفاهی و مطالعات شخصی محقق ارجمند آقای غلامرضا خارکوهی.

مناسک گزد

غلامرضا خوش فر

عضو هیأت علمی گروه اجتماعی دانشگاه مازندران

گوسفند سفید اشخاصی که توانایی مالی بیشتری دارند علاوه بر اطعام مفصل به مهمانان، مسابقه اسب سواری و مراسم کشتی برگزار می‌کنند. در جریان این مراسم، قصایدی را که در مدح حضرت محمد(ص) سروده شده می‌خوانند و احادیث را تفسیر می‌کنند و مراحل مختلف زندگی پیامبر(ص) را شرح می‌دهند. پس از اجرای مراسم، چنین مردانی از پایگاه اجتماعی رفیعی برخوردار می‌شوند و سخنان، توصیه‌ها و پیشنهادهای آنان در میان جموع مورد پذیرش و قبول قرار می‌گیرد، آنها را احترام می‌کنند و در صدر می‌نشانند.^۷

مراسيم آشتي کنان

بین سیستانی‌ها رسم بر این است که وقتی
دو خانواده با هم قهر هستند، فرد محترم و
مشتخصی که برای هر دو طرف عزیز و موجه
شمرده می‌شود پا پیش می‌گذارد و با بیان اهمیت
صلح و دوستی و مضرات قهر و جدایی و دشمنی
که به صورت خصوصی و جداگانه به هر یک از دو
طرف می‌گوید، آن دو را اماده آشتنی با یکدیگر

در داخل یک سینما بزرگ (مجمع) مقداری میوه، خصم مرغ زنگ زده، حلای آماده، شمع روشن و... می آوردند و دست و پای کودک را حنا می کردند. در طی مراسم ختنه دو نفر مرد به عنوان «کریب» منتخب می شدند که دائمًا بر بالین کودک می نشستند. کریب ها بعد ازا نزدیکان و «محرم» ن خانواده ها محسوب می شدند. قربانی کردن گوسفند نیز توسط بعضی از خانواده ها انجام می شد. یک دست از گوسفند را به عنوان گوشت «عقیقه» برای قابله بجهه (مامای موقع زایمان فرستادند و بقیه گوشت را برای مهمانان بگوشت می کردند. پدر و مادر دو بجهه از خوردن یعنی، آبغوشت و گوشت قربانی آن شدیداً منع گردند. استخوان های به جا مانده این گوسفند نیز می باید دفن، می شد.^۱

میں اسیم شاخہ خت

مرد ترکمن را رسمن بر این است که چون
ساله شد جشن بگیرد و این جشن به پاس
بزرگداشت شخص و سه سال زندگی پیامبر گرامی
سلام(ص) است. در جشن «آق قویون» یا

برای «چوک بُرآنی» یا ختنه سوران در استرآباد قدیم مراسم خاصی رایج بود که هنوز بخشی از آن در بین خانواده‌های سنتی بهویژه در محله‌های قدیمی شهر معمول است. کودک را به حمام می‌برند و لباس نو می‌پوشانند و به خانه می‌آورند. سپس یکی از دلاک‌های ماهر حمام می‌آمد در خانه، و بین جمع کودک را ختنه می‌نمود و آنگاه نزدیکان و همسایه‌ها را به ناهار یا شام مهمان می‌کردند. سپس در فرصتی مقتضی شخصی سینی به دست بین مهمانان دور می‌زد و هر کس به اندازه‌ی توان خود پول به عنوان کادو داخل سینی می‌ریخت. عده‌ای هم شخصاً به خود کودک پول می‌دادند. برای ختنه کردن هرگز دو برادر را نمی‌بايست همزمان ختنه می‌نمودند، مگر اینکه نفر سومی را بین فامیل یا همسایه‌های صمیمی یافته، سه کودک را با هم ختنه می‌نمودند و گرنه می‌باید با دو برادر خرسوی را می‌کشتد تا رفع شومی بشود. شب قبل از ختنه سوران، مادر بزرگ یا فامیل و گاهی هم یکی از همسایه‌های صمیمی برای کودک مراسم ختابیدن می‌گرفتند.